

خلاصه گزارش سرمایه گذاری جهانی ۲۰۲۴

تسهیل سرمایه گذاری و دولت دیجیتال

سرمایه گذاری موجب تقویت توسعه پایدار می شود. بستن شکاف اهداف توسعه پایدار و تامین مالی فضای حاکم به ۵۰۰ میلیارد دلار بودجه عمومی بین‌المللی و ۵۰۰ میلیارد دلار سرمایه خصوصی بین‌المللی در سال نیاز دارد که بیشتر آن به صورت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی خواهد بود.

اما بسیاری از کشورهای در حال توسعه بدون موجودی به فعالیت ادامه می دهند. بحران‌های جهانی و منطقه‌ای، تنش‌های تجاری و شرایط سخت‌تر تأمین مالی تأثیری سردکننده بر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی داشته است که در سال ۲۰۲۳ برای دومین سال متوالی کاهش یافت. جریان جهانی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در ۱,۳ تریلیون دلار رکود داشت. قابل توجه است که سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در پروژه‌های صنعتی و زیرساختی جدید در کشورهای در حال توسعه سیر نزولی داشته، در حالی که سرمایه‌گذاری جدید در بخش‌های مرتبط با اهداف توسعه پایدار بیش از ۱۰ درصد کاهش داشته است.

راکد بودن سرمایه‌گذاری اهداف توسعه پایدار و بودجه ناکافی به شدت مانع اجرای دستور کار ۲۰۳۰ و اهداف توسعه پایدار، به ویژه در کشورهای کمتر توسعه یافته است. ما به اقدام فوری برای رفع موانع و ایجاد فضای سرمایه‌گذاری شفاف و کارآمد برای توسعه پایدار نیاز داریم.

این گزارش سرمایه‌گذاری جهانی نشان می‌دهد که جریان‌های مالی ضعیف به کشورهای در حال توسعه به دلیل فقدان تلاش‌های سیاست سرمایه‌گذاری نیست. تسهیل سرمایه‌گذاری به ویژگی بارز سیاست‌های ملی و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی تبدیل شده است. راه حل‌های دولت دیجیتال در حال گسترش بوده، به سرمایه‌گذاران کمک کرده و نهادها را تقویت می‌کنند.

اما علیرغم این تلاش‌ها، به دلیل نرخ بهره بالا و شرایط ژئوپلیتیکی، منابع مالی در مقیاس کافی جریان ندارد. یعنی ما باید تلاش خود را مضاعف کنیم.

من از همه تصمیم‌گیرندگان می‌خواهم که تمهیدات مالی پایدار در مقیاس را در اولویت قرار دهند. محرک اهداف توسعه پایدار (SDG) که ما پیشنهاد کرده‌ایم وسیله‌ای عملی و قابل دستیابی برای این ارائه است. فراخوان ما برای اصلاح و افزایش بانک‌های توسعه چندجانبه با هدف افزایش چشمگیر تراکم سرمایه‌گذاری خصوصی است.

من همچنین سیاست‌گذاران را تشویق می‌کنم که تقویت حاکمیت سرمایه‌گذاری در کشورهای در حال توسعه را در اولویت قرار دهند تا اطمینان حاصل شود که جریان‌های مالی به سمت اهداف توسعه پایدار هدایت می‌شوند. توصیه‌های کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد برای استفاده از تسهیلات تجاری و دولت دیجیتال برای تسهیل سرمایه‌گذاری پایدار می‌تواند نقش مهمی در دستیابی به این اهداف ایفا کند.

در جهانی که با بحران‌های جهانی و منطقه‌ای دست و پنجه نرم می‌کند، تعادل ظریف سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی (FDI) به‌طور نامطمئنی باقی مانده است. این گزارش سرمایه‌گذاری جهانی (WIR) به عنوان یک یادآوری آشکار عمل می‌کند که سرمایه‌گذاری، رگ حیاتی توسعه پایدار، تنها یک آمار نیست، بلکه راه نجاتی برای کشورهای در حال توسعه است. این نیروی است که باعث پیشرفت به سمت اهداف توسعه پایدار (SDGs) و دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار می‌شود.

چالش‌هایی که ما با آن روبرو هستیم چند وجهی و به هم مرتبط هستند. تجزیه شدن ژئواکونومیک در حال تغییر شکل چشم‌انداز سرمایه‌گذاری جهانی است. شبکه‌های تجاری در حال تجزیه شدن هستند، محیط‌های نظارتی در حال واگرایی بوده و زنجیره‌های تامین بین‌المللی در حال پیکربندی مجدد می‌باشند. این تغییرات

هم موانع و هم فرصت‌های مجزا ایجاد می‌کند، به طوری که برخی کشورها از سرمایه‌گذاری در تولید فشرده زنجیره ارزش جهانی سود می‌برند در حالی که برخی دیگر برای مشارکت در اقتصاد جهانی تلاش می‌کنند.

به طور کلی، همانطور که از جهان در حال توسعه مشاهده می‌شود، این روندها منجر به وخامت بیشتر چشم انداز سرمایه‌گذاری بین‌المللی می‌شوند. سال گذشته، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در سطح جهانی بیش از ۱۰ درصد و در کشورهای در حال توسعه ۷ درصد کاهش یافت. تامین مالی پروژه‌های بین‌المللی، که برای توسعه زیرساخت‌ها حیاتی است، به شدت آسیب دیده و ۲۶ درصد کاهش یافته است.

چشم انداز سال ۲۰۲۴ با تضعیف چشم انداز رشد و ادامه تنش‌های تجاری و ژئوپلیتیکی چالش برانگیز است. علاوه بر این، گزارش سرمایه‌گذاری جهانی بحرانی را در سرمایه‌گذاری اهداف توسعه پایدار با کاهش بیش از ۱۰ درصدی در سال ۲۰۲۳ نشان می‌دهد. دو بخش، سیستم‌های کشاورزی و آب و فاضلاب، پروژه‌های کمتری را در سال ۲۰۲۳ نسبت به سال ۲۰۱۵، زمانی که اهداف توسعه پایدار تصویب شد، ثبت کردند.

این کاهش، ناشی از شرایط سخت‌تر تامین مالی و کاهش رشد بازارهای مالی پایدار، بر نیاز به اقدام هماهنگ برای هدایت سرمایه‌گذاری‌ها به سمت پروژه‌هایی که واقعاً به آینده‌ای پایدار کمک می‌کنند، تاکید می‌کند.

در همین حال، تمهیدات بودجه برای سرمایه‌گذاری اهداف توسعه پایدار از طریق محصولات مالی پایدار در بازارهای سرمایه جهانی همچنان در حال رشد است، اما این روند رو به کندی است. اوراق قرضه پایدار در سال ۲۰۲۳ رشد نهایی را نشان دادند و جریان‌های ورودی جدید در صندوق‌های سرمایه‌گذاری پایدار ۶۰ درصد کاهش یافتند. نگرانی‌های گرین واشینگ به طور فزاینده‌ای بر تقاضای سرمایه‌گذاران تأثیر می‌گذارد. به طور گسترده‌تر، اقدامات سیاستی برای کاهش خطر واکنش گسترده علیه استراتژی‌های سرمایه‌گذاری پایدار مورد نیاز است. جهان به یک صنعت مالی پایدار و قوی و معتبر نیاز دارد و قبل از اینکه خیلی دیر شود، نباید از هیچ تلاشی برای تقویت آن دریغ کرد.

اما روشی که ما این کار را انجام می دهیم باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد. سیاستگذاران باید به اثرات سرریز استانداردهای گزارش دهی پایداری بین المللی، به ویژه بر شرکت های کوچک و متوسط (SME) در کشورهای در حال توسعه توجه داشته باشند. شرکت های کوچک و متوسط ، موتورهای رشد فراگیر و ایجاد شغل هستند، که به جریان های مالی پایدار بیشتر نیاز دارند. با این حال، آنها ممکن است برای برآورده کردن الزامات افشای افزایش یافته تلاش کنند، که به طور بالقوه بر دسترسی به بازار و مشارکت آنها در زنجیره های تأمین جهانی تأثیر می گذارد. ایجاد تعادل بین ترویج شفافیت و اجتناب از بارهای ناروا بر روی مشاغل برای چشم انداز سرمایه گذاری پایدار و فراگیر بسیار مهم است.

در مقابل این پس زمینه پیچیده، گزارش سرمایه گذاری جهانی بر اهمیت تسهیل سرمایه گذاری و دولت دیجیتال به عنوان ابزاری برای جذب و حفظ سرمایه گذاری تأکید می کند. با ساده سازی رویه ها، افزایش شفافیت و استفاده از ابزارهای دیجیتالی مانند پنجره های واحد آنلاین، می توانیم فضای سرمایه گذاری مساعدتری را به ویژه در کشورهای در حال توسعه ایجاد کنیم. علاوه بر این، این گزارش تأکید می کند که تسهیل تجارت دیجیتال و سرمایه گذاری صرفاً یک راه حل فنی نیست. این یک پله به سوی اجرای گسترده تر دولت دیجیتال است، که می تواند ضعف های اساسی در حاکمیت و نهادها را که اغلب مانع سرمایه گذاری و مانع پیشرفت به سمت توسعه پایدار می شود، برطرف کند.

تسهیل سرمایه گذاری، اگرچه ضروری است، اما نوسدادرویی برای چالش های پیش روی جریان های سرمایه گذاری جهانی نیست. با این حال، این یک پیش نیاز غیرقابل انکار برای ایجاد محیطی مناسب برای سرمایه گذاری پایدار است. گسترش راه حل های دیجیتال برای تسهیل سرمایه گذاری، همانطور که در گزارش سرمایه گذاری جهانی مشخص شده است، تعهد این گزارش به ارائه توصیه های سیاستی ملموس و عملی را حتی در چالش برانگیزترین زمان ها نشان می دهد.

همانطور که پیچیدگی های قرن بیست و یکم را بررسی می کنیم، گزارش سرمایه گذاری جهانی به ما یادآوری می کند که سرمایه گذاری فقط در مورد جریان سرمایه نیست. این در مورد پتانسیل انسانی، نظارت بر محیط زیست و پیگیری پایدار برای جهانی عادلانه تر و پایدارتر است. بیایید این چشم انداز را با عزم مجدد در آغوش بگیریم و بدانیم که انتخاب هایی که امروز می کنیم، دنیایی را که برای نسل های آینده پشت سر می گذاریم شکل خواهد داد.

روند سرمایه گذاری بین المللی

سرمایه گذاری مستقیم خارجی جهانی (FDI) در سال ۲۰۲۳ با کاهش اندک ۲ درصدی به ۱,۳ تریلیون دلار رسید. این رقم تحت تأثیر نوسانات شدید جریان های مالی از طریق تعداد کمی از اقتصادهای مجرای اروپایی قرار گرفت. بدون در نظر گرفتن اثر این مجراها، جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی در جهان بیش از ۱۰ درصد کمتر از سال ۲۰۲۲ بود.

محیط جهانی برای سرمایه گذاری بین المللی در سال ۲۰۲۴ همچنان چالش برانگیز است.

تضعیف چشم انداز رشد، روندهای شکست اقتصادی، تنش های تجاری و ژئوپلیتیکی، سیاست های صنعتی و تنوع زنجیره تامین، الگوهای سرمایه گذاری مستقیم خارجی را تغییر می دهند و باعث می شوند برخی از شرکت های چند ملیتی (MNEs) رویکرد محتاطانه ای را برای توسعه خارج از کشور اتخاذ کنند. با این حال، سطوح سود شرکت های چند ملیتی همچنان بالاست، شرایط تامین مالی در حال کاهش است و افزایش اعلان های پروژه سبز در سال ۲۰۲۳ بر سرمایه گذاری مستقیم خارجی تاثیر مثبت خواهد داشت. رشد متوسط برای کل سال ممکن به نظر می رسد.

تامین مالی پروژه های بین المللی و ادغام ها و تملک های فرامرزی (M&As) به ویژه در سال ۲۰۲۳ ضعیف بود. این ادغام ها و تملک ها که بیشتر بر سرمایه گذاری مستقیم خارجی در کشورهای توسعه یافته تاثیر می گذارند، از نظر ارزش ۴۶ درصد کاهش یافتند. تامین مالی پروژه که برای سرمایه گذاری زیربنایی مهم است، ۲۶ درصد

کاهش یافت. شرایط سخت‌تر تامین مالی، عدم اطمینان سرمایه‌گذاران، ناپایداری در بازارهای مالی و - برای

تملک‌ها و ادغام‌ها - بررسی دقیق‌تر نظارتی از دلایل اصلی کاهش بودند.

اعلامیه‌های پروژه سرمایه‌گذاری گرین فیلد نقطه روشنی را ایجاد کرد. تعداد پروژه‌ها با متمرکز شدن رشد در

بخش تولید، ۲ درصد افزایش یافت و روند کاهش تدریجی یک دهه در این بخش را قطع کرد. علاوه بر این، رشد

در کشورهای در حال توسعه متمرکز بود، تا جایی که تعداد پروژه‌ها ۱۵ درصد افزایش داشت. در کشورهای

توسعه یافته اعلان‌های پروژه‌های جدید ۶ درصد کاهش داشت.

← گروه‌های درآمدی

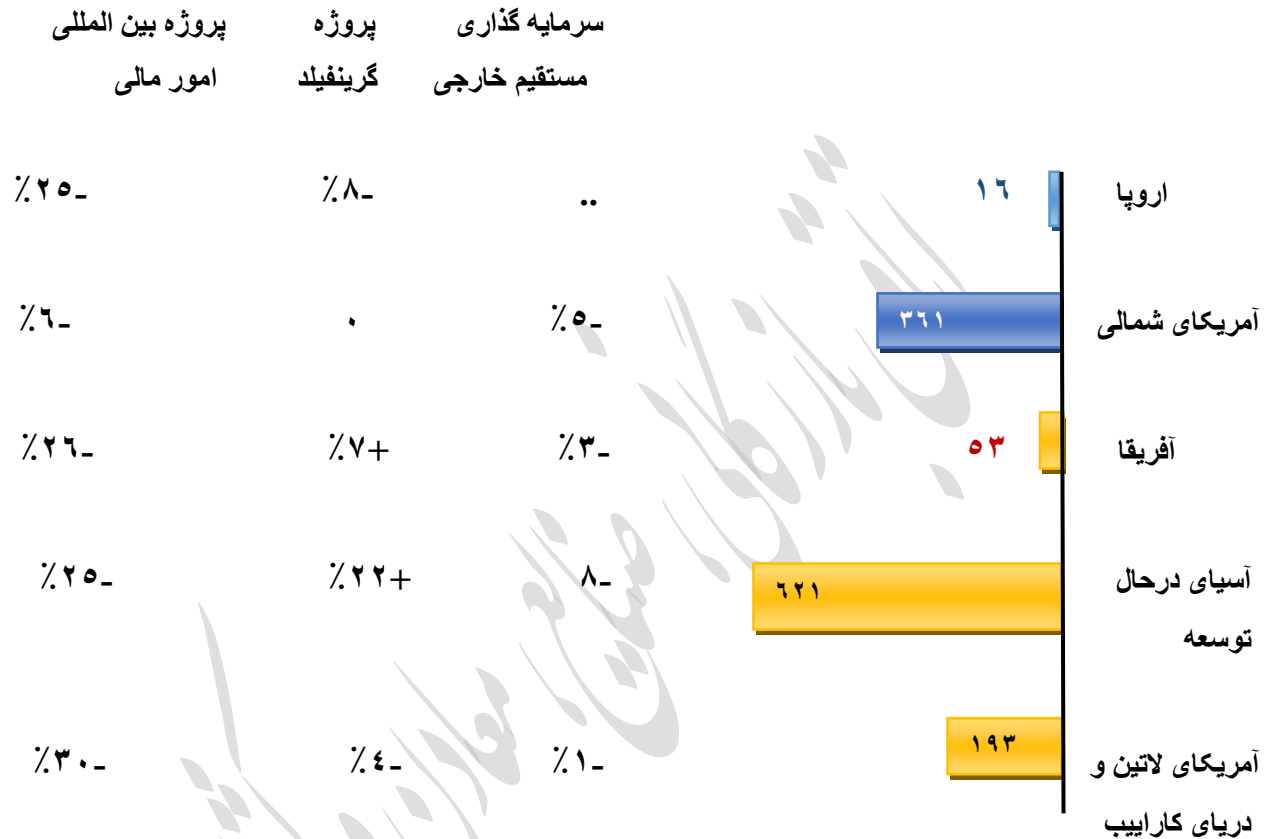
← سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی ۹+%

← پروژه‌های گرین فیلد (اغلب صنعت) ۶-%

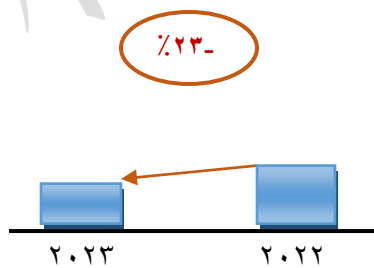
← پروژه بین‌المللی امور مالی (اغلب زیربنایی) ۲۱-%

ارزش سرمایه گذاری خارجی (میلیاردها دلار)

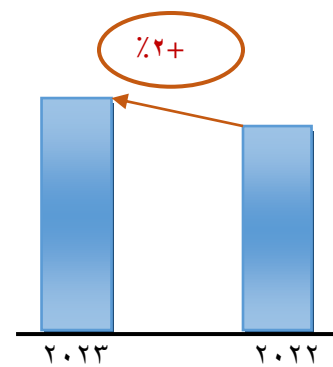
نرخ رشد

تامین مالی پروژه (تعداد)

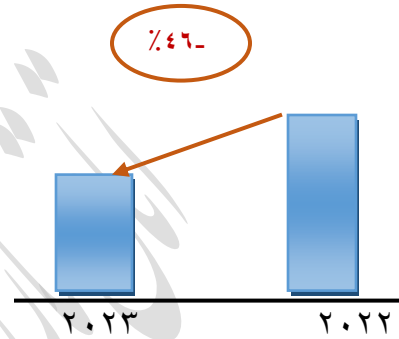
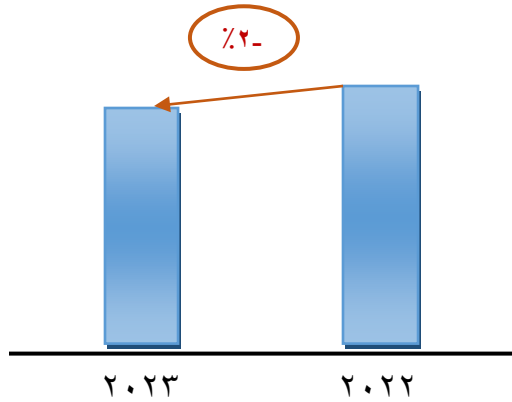

← پروژه گرینفیلد (تعداد)

← ادغام و تملک های فرامرزی
(ارزش)

سرمایه گذاری مستقیم خارجی
(ارزش)

بخش های اهداف توسعه پایدار

(اقتصادهای در حال توسعه، تعداد پروژه ها)

زیرساخت ۸٪+

انرژی تجدید پذیر ۵٪-

شستشو ۱۷٪-

سیستم کشاورزی ۱۳٪+

بهداشت و آموزش ۶٪+

صنایع

(تعداد پروژه ها)

زیرساخت ۰٪

صنایع فشرده ۲۷٪+
(زنجیره ارزش جهانی)

نیمه رساناها ۱٪-

اقتصاد دیجیتال ۴۶٪-

استخراجی ۹٪-

در کشورهای توسعه یافته، روند سال ۲۰۲۳ به شدت تحت تأثیر تراکنش های مالی شرکت چند ملیتی قرار گرفت که بخشی از آن ناشی از اقدامات برای اعمال حداقل مالیات بر بزرگترین شرکتهای چند ملیتی بود. جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی در اروپا از منفی ۱۰۶ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۲ به ۱۶ میلیارد دلار مثبت جهش کرد که دلیل آن بی ثباتی در اقتصادهای کانالی بود. جریان ورودی به بقیه اروپا ۱۴ درصد کاهش یافت. جریان ورودی در سایر کشورهای توسعه یافته نیز با کاهش ۵ درصدی در آمریکای شمالی و کاهش قابل توجهی در سایر کشورهای جهان، راکد ماند.

جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی به کشورهای در حال توسعه با ۷ درصد کاهش به ۸۶۷ میلیارد دلار رسید که عمدتاً به دلیل کاهش ۸ درصدی در آسیای در حال توسعه است. این جریان در آفریقا ۳ درصد و در آمریکای لاتین و دریای کارائیب ۱ درصد کاهش یافت. تعداد معاملات مالی پروژه های بین المللی یک چهارم کاهش یافتند. اعلامیه های پروژه گرین فیلد در کشورهای در حال توسعه به بیش از ۱۰۰۰ افزایش یافتند، اما این پروژه ها بسیار متمرکز بودند. آسیای جنوب شرقی تقریباً نیمی، غرب آسیا یک چهارم و آفریقا افزایش اندکی را به خود اختصاص دادند، در حالی که آمریکای لاتین و کارائیب پروژه های کمتری را جذب کردند.

□ جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی به آفریقا در سال ۲۰۲۳ با ۳ درصد کاهش به ۵۳ میلیارد دلار رسید. اعلامیه های گرین فیلد شامل چندین پروژه بزرگ از جمله بزرگترین اعلامیه در سراسر جهان - پروژه هیدروژن سبز در موریتانی بود.

تامین مالی پروژه های بین المللی از نظر تعداد معاملات یک چهارم و از نظر ارزش به نصف کاهش یافت که بر چشم انداز سرمایه گذاری زیربنایی تأثیر منفی گذاشت.

■ سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در آسیای در حال توسعه با ۸ درصد کاهش به ۶۲۱ میلیارد دلار رسید. چین، دومین دریافت‌کننده سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در جهان، شاهد کاهش نادری در جریان ورودی بود. کاهش قابل توجهی در هند و در غرب و آسیای مرکزی ثبت شد. فقط جنوب شرق آسیا ثابت ماند. سرمایه‌گذاری صنعتی در آسیا همچنان پررونق است، همانطور که اعلامیه‌های سبز نشان می‌دهد، اما رکود جهانی در تامین مالی پروژه‌ها نیز منطقه را تحت تاثیر قرار داد.

■ جریان به آمریکای لاتین و کارائیب ۱ درصد کاهش یافت و به ۱۹۳ میلیارد دلار رسید. تعداد اعلامیه‌های مالی پروژه‌های بین‌المللی و سرمایه‌گذاری سبز کاهش یافت، اما ارزش دومی به دلیل پروژه‌های بزرگ در بخش‌های کالایی و مواد معدنی حیاتی، و همچنین در انرژی‌های تجدیدپذیر، هیدروژن سبز و آمونیاک سبز افزایش یافت.

■ جریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به اقتصادهای ساختاری ضعیف و آسیب‌پذیر افزایش یافت. جریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به کشورهای کمتر توسعه یافته (LDCs) به ۳۱ میلیارد دلار یا ۲,۴ درصد از جریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در جهان افزایش یافت. کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی و کشورهای در حال توسعه جزیره‌ای کوچک نیز شاهد افزایش سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بودند. در هر سه گروه، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در میان چند کشور متمرکز باقی می‌ماند. تامین مالی پروژه‌های بین‌المللی در فقیرترین کشورها اهمیت نسبی بیشتری دارد، که بنابراین به طور نامتناسبی تحت تاثیر رکود جهانی در این شکل از سرمایه‌گذاری قرار دارند.

روندهای صنعت، سرمایه‌گذاری کمتری را در بخش‌های زیرساخت و اقتصاد دیجیتال نشان می‌دهد، اما رشد قوی در بخش‌های متمرکز زنجیره ارزش جهانی تولید و مواد معدنی حیاتی را نشان می‌دهد. پروژه ضعیف بازارهای مالی تأثیر منفی بر سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها گذاشت و بخش‌های اقتصاد دیجیتال پس از پایان

رونق در سال ۲۰۲۲ به کندی خود ادامه دادند. بخش‌های متمرکز زنجیره ارزش جهانی، از جمله صنایع خودرو، الکترونیک و ماشین‌آلات، به شدت رشد کردند که نشان‌دهنده تأثیر فشارهای تجدید ساختار زنجیره تأمین است. در استخراج و فرآوری مواد معدنی حیاتی، تعداد و ارزش پروژه‌های سرمایه‌گذاری تقریباً دو برابر شد. روندهای شکست اقتصاد جهانی بر استراتژی‌های سرمایه‌گذاری شرکت‌های تولیدی چند ملیتی تأثیر می‌گذارد. وضعیت سرمایه‌گذاری ۱۰۰ شرکت چند ملیتی غیرمالی برتر نشان می‌دهد که از سال ۲۰۱۹، توزیع جغرافیایی پروژه‌های تولیدی، به‌ویژه در بخش‌های استراتژیک، به سمت مکان‌هایی نزدیک‌تر به بازارهای اصلی شرکت‌های چند ملیتی در اروپا و ایالات متحده تغییر کرده است. غرب آسیا، شمال آفریقا و آمریکای مرکزی به عنوان مکان‌های استراتژیک برای شرکت‌های تولیدی چند ملیتی در حال ظهور هستند.

سرمایه‌گذاری بین‌المللی در بخش‌های مرتبط با اهداف توسعه پایدار در کشورهای در حال توسعه در سال ۲۰۲۳ کاهش یافت. رشد اعلامیه‌های پروژه سبز، به ویژه در انرژی‌های تجدیدپذیر، نیرو و حمل‌ونقل، این آمار را افزایش داد. از نظر ارزش، سرمایه‌گذاری اهداف در کشورهای در حال توسعه به دلیل رکود در تامین مالی پروژه‌های بین‌المللی که برای پروژه‌های بزرگتر در بخش‌های زیربنایی استفاده می‌شود، کاهش یافت. تعداد پروژه‌ها در سیستم‌های کشاورزی و آب و فاضلاب نسبت به سال ۲۰۱۵ زمانی که اهداف تصویب شد، کم‌تر بودند. سرمایه‌گذاری اهداف نیز به طور نابرابر توزیع شده است. سهم پروژه‌های سرمایه‌گذاری اهداف جهانی که توسط آفریقا و آمریکای لاتین و کارائیب جذب شده‌اند، کمتر از سهم آنها در همه پروژه‌ها است. فقط آسیای در حال توسعه سرمایه‌گذاری اهداف بالاتر از حد متوسط را جذب می‌کند.

روندهای سیاست سرمایه‌گذاری

تعداد اقدامات سیاست سرمایه‌گذاری اتخاذ شده در سال ۲۰۲۳، ۲۵ درصد کمتر از سال ۲۰۲۲ بود، اما همچنان با میانگین پنج ساله مطابقت دارد. اکثر اقدامات، ۷۲ درصد، برای سرمایه‌گذاران مطلوب بود. تعادل کلی بین اقدامات مطلوب (آزادسازی، ارتقاء، تسهیل) و اقدامات کمتر مساعد (محدودیت در ورود و عملیات) بدون تغییر بود.

هدف کشورهای در حال توسعه بیشتر ترویج و تسهیل سرمایه گذاری است، در حالی که کشورهای توسعه یافته به اقدامات محدودتر تمایل دارند. در کشورهای در حال توسعه، ۸۶ درصد اقدامات به نفع سرمایه گذاران بوده است. در کشورهای توسعه یافته، ۵۷ درصد اقدامات برای سرمایه گذاران مطلوب نبود. بیشتر این محدودیت‌ها برای رسیدگی به نگرانی‌های امنیت ملی مربوط می‌شوند.

تسهیل و مشوق‌های سرمایه گذاری انواع اصلی اقدامات مطلوب برای سرمایه گذاران در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه بود. اقدامات تسهیل‌کننده تقریباً به ۴۰ درصد از اقدامات مطلوب و ۳۰ درصد از همه اقدامات یک رکورد رسید. برای مشوق‌ها، بخش خدمات و انرژی‌های تجدیدپذیر تمرکز اصلی در سال ۲۰۲۳ بود.

افزایش احتیاط نسبت به سرمایه‌گذاری‌های خارجی در بخش‌های حیاتی در سال ۲۰۲۳ ادامه یافت. معرفی یا گسترش مکانیسم‌های غربالگری سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی تقریباً نیمی از اقداماتی بود که برای سرمایه‌گذاران مطلوب نبود. چهار کشور دیگر غربالگری سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را در سال ۲۰۲۳ اجرا کردند و انتظار می‌رود چندین کشور دیگر در سال ۲۰۲۴ انجام دهند. کشورهایی که غربالگری سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را انجام می‌دهند، اکنون بیش از نیمی از جریان‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی جهانی و سه چهارم از سهام سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی را تشکیل می‌دهند.

محدودیت‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی نیز به طور فزاینده‌ای بر سرمایه‌گذاری خارجی بیرونی تأثیر می‌گذارد. سیاست‌های خارجی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در دهه گذشته تکامل یافته‌اند که نشان‌دهنده اهمیت فزاینده پایداری و ملاحظات ژئوپلیتیکی در شکل‌دهی سیاست‌های سرمایه‌گذاری است.

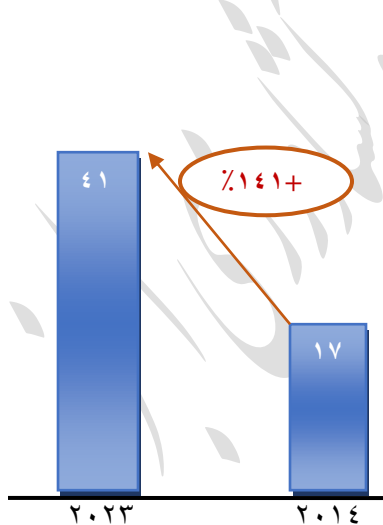
← کشورهای در حال توسعه جذب سرمایه گذاری را در اولویت قرار می دهند

سهم اقدامات مطلوب تر برای سرمایه گذاران

← روندهای کلیدی: تسهیل و محدودیت های ورود در حال افزایش است

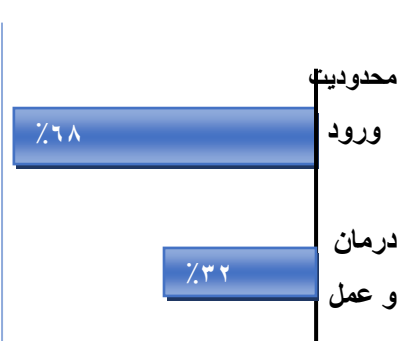
کشورهای دارای غربالگری FDI

اقدامات کمتر مطلوب بر اساس نوع

اقدامات کمتر مطلوب بر اساس نوع

← توافق‌نامه‌های ۲۰۲۳ به مسائل جدید حاکمیت سرمایه‌گذاری می‌پردازند، با این حال توافق‌های نسل قدیم پابرجا هستند و خطر اختلافات بین سرمایه‌گذار و دولت را افزایش می‌دهند.

۶۰
 پرونده‌های جدید حل و فصل اختلافات دولتی سرمایه‌گذار

۲۹
 قرارداد سرمایه‌گذاری بین‌المللی امضا شد.

← توافقات های نسل قدیم نیمی از سهام سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی جهانی را پوشش می‌دهند -
 با قرار گرفتن در معرض بیشتر برای کشورهای در حال توسعه

سهام سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی جهانی: سهام سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی تحت پوشش
 پوشش قراردادهای سرمایه‌گذاری بین‌المللی قراردادهای سرمایه‌گذاری بین‌المللی نسل قدیم

در سال ۲۰۲۳ کشورها و مناطق، ۲۹ موافقتنامه سرمایه‌گذاری بین‌المللی جدید (IIAs) منعقد کردند. معاهدات سرمایه‌گذاری دوجانبه سنتی کمتر از نیمی از معاهدات جدید را تشکیل می‌دادند. اکثر آنها توافقات اقتصادی گسترده با مفاد سرمایه‌گذاری بودند.

تلاش‌ها برای اصلاح ساختار موافقت‌نامه‌های سرمایه‌گذاری بین‌المللی ادامه دارد. معاهدات جدید تمایل دارند شامل ویژگی‌هایی با هدف حفاظت از حق تنظیم مقررات باشند و به طور فزاینده‌ای

طیف وسیع تری از موضوعات از جمله تسهیل سرمایه گذاری را پوشش می دهند. نهایی شدن اخیر موافقتنامه تسهیل سرمایه گذاری برای توسعه توسط اعضای شرکت کننده در سازمان تجارت جهانی ممکن است انگیزه بیشتری برای این روند ایجاد کند.

اصلاح سهام موافقت نامه های سرمایه گذاری بین المللی نسل قدیم همچنان کند است. حدود نیمی از سهام جهانی سرمایه گذاری مستقیم خارجی هنوز تحت پوشش موافقت نامه های سرمایه گذاری بین المللی است که اصلاح نشده اند، که کشورها را در معرض خطر بالاتر پرونده های حل و فصل اختلافات سرمایه گذار-دولت قرار می دهد. این سهم برای کشورهای در حال توسعه حدود دو سوم و برای کشورهای کمتر توسعه یافته نزدیک به سه چهارم است. امروزه تنها ۱۶ درصد از سهام سرمایه گذاری مستقیم خارجی جهانی تحت پوشش موافقت نامه های سرمایه گذاری بین المللی نسل جدید است. تلاش های اصلاحی تاکنون تأثیر محدودی در کاهش خطر حل اختلاف دولت سرمایه گذار (ISDS)، به ویژه در فقیرترین کشورها داشته است.

تعداد کل پرونده های حل اختلاف دولت سرمایه گذار به ۱۳۳۲ رسید که ۶۰ داوری جدید در سال ۲۰۲۳ آغاز شد. حدود ۷۰ درصد پرونده های جدید علیه کشورهای در حال توسعه از جمله سه کشور کمتر توسعه یافته مطرح شد. سرمایه گذاران بین المللی در بخش های ساخت و ساز، تولید و استخراج بیش از نیمی از مطالبات را در سال ۲۰۲۳ به خود اختصاص دادند.

کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد به ایفای نقش پیشرو در تسهیل اصلاحات موافقت‌نامه‌های سرمایه‌گذاری بین‌المللی ادامه می‌دهد. این پلتفرم چندجانبه را برای اصلاح موافقت‌نامه‌های سرمایه‌گذاری بین‌المللی در جریان کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد در مجمع جهانی سرمایه‌گذاری راه اندازی کرد تا راه رو به جلو را به سوی یک رژیم سرمایه‌گذاری ترسیم کند که توسعه پایدار را در هسته خود قرار دهد.

روندهای مالی پایدار

بازار مالی پایدار همچنان به رشد خود ادامه می‌دهد، اما نشانه‌های واضحی از کندی آن وجود دارد. در سال ۲۰۲۳، ارزش محصولات سرمایه‌گذاری پایدار، شامل اوراق قرضه و وجوه، با ۲۰ درصد افزایش به بیش از ۷ تریلیون دلار رسید. با این حال، بیشتر این افزایش ناشی از انتشار تجمعی و افزایش ارزش‌ها بود و برخی از بخش‌های بازار با مشکل مواجه شدند.

اوراق قرضه پایدار رشد حاشیه‌ای را نشان می‌دهد. انتشار با ۳ درصد افزایش به ۸۷۲ میلیارد دلار رسید و ارزش برجسته بازار را به بیش از ۴ تریلیون دلار رساند. اوراق قرضه سبز محرک اصلی رشد بودند، در حالی که انتشار در بخش‌های دیگر، به‌ویژه اوراق اجتماعی، کاهش یافت.

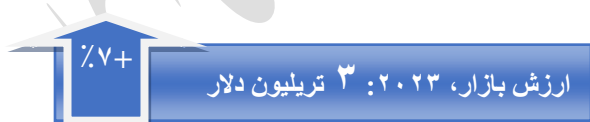
صندوق‌های پایدار با جریان مخالف شدید مواجه شدند. با وجود ادامه رشد تعداد وجوه و ارزش دارایی‌ها، جریان خالص ورودی از ۱۶۱ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۲ به ۶۳ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۳ کاهش یافت. در بازارهای اصلی، وجوه در اروپا شتاب رشد خود را از دست دادند و آنهایی که در ایالات متحده بودند شاهد خروج خالص قابل توجهی بودند که بیشتر از بازار گسترده تر صندوق بود.

گرین واشینگ مهم ترین چالش را برای بازار سرمایه پایدار ایجاد می کند. متوسط قرار گرفتن خالص صندوق های سبز در معرض دارایی های مثبت اقلیمی (دارایی های کم کربن منهای سوخت های فسیلی) تنها حدود ۲۰ درصد است و کمتر از ۵ درصد از این سرمایه ها عاری از دارایی های نفت و گاز هستند. تلاش های سیستماتیک بیشتری برای مقابله با گرین واشینگ مورد نیاز است، از جمله استانداردهای مشخص محصول، افشای پایداری قوی، حسابرسی خارجی و رتبه بندی های شخص ثالث.

سرمایه گذاران نهادی پیشرف هایی در زمینه گزارش دهی پایداری داشته اند، اما شکاف های قابل توجهی باقی مانده است. در سال ۲۰۲۳، ۵۸ مورد از ۱۰۰ صندوق بازنشستگی دولتی و ثروت دولتی که توسط کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد نظارت می شوند، عملکرد پایداری خود را گزارش کردند که از ۵۵ صندوق در سال ۲۰۲۲ افزایش یافته است. فقط یک چهارم صندوق های گزارش دهنده از تأیید شخص ثالث استفاده می کردند.

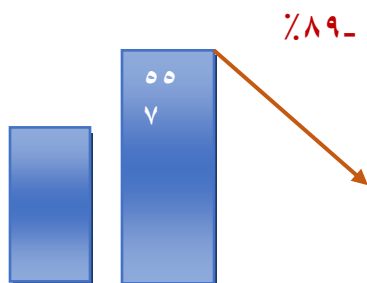
← بازار مالی پایدار رشد کرد اما نشانه هایی از کندی همچنان ادامه دارد

بازار صندوق های پایدار

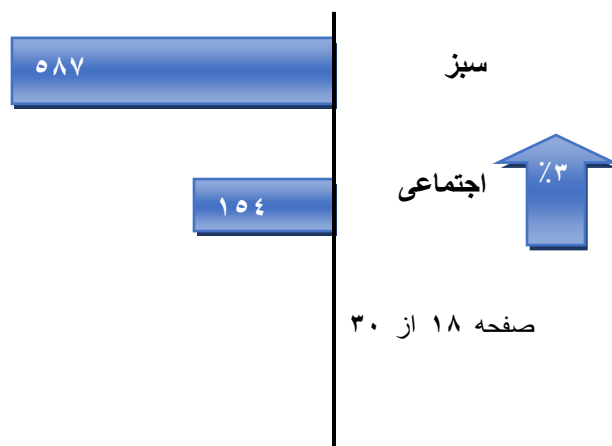
جریان خالص ورودی

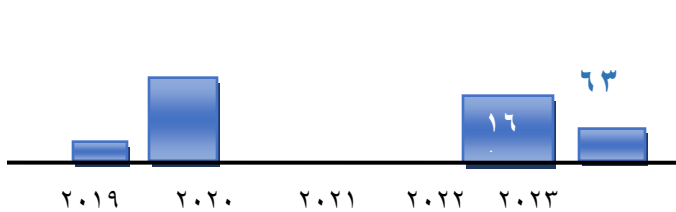
(میلیارد دلار)

بازار اوراق قرضه پایدار

(نشریه) انتشار جهانی، ۲۰۲۳: ۸۷۲ میلیارد دلار

پایداری ۱۰۹

پایداری-مرتبط ۲۲

انتشار کامل از سال ۲۰۱۸: ۴ تریلیون دلار

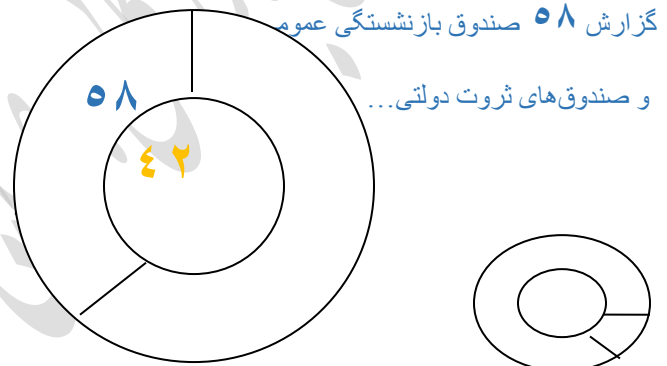
بورس اوراق بهادار به افشای پایداری کمک می کند

۵۹٪ راهنمایی کتبی ارائه می دهند

۳۱٪ قوانین اجباری را اجرا می کنند

۶۶٪ آموزش می دهند
↑ ۱۲٪

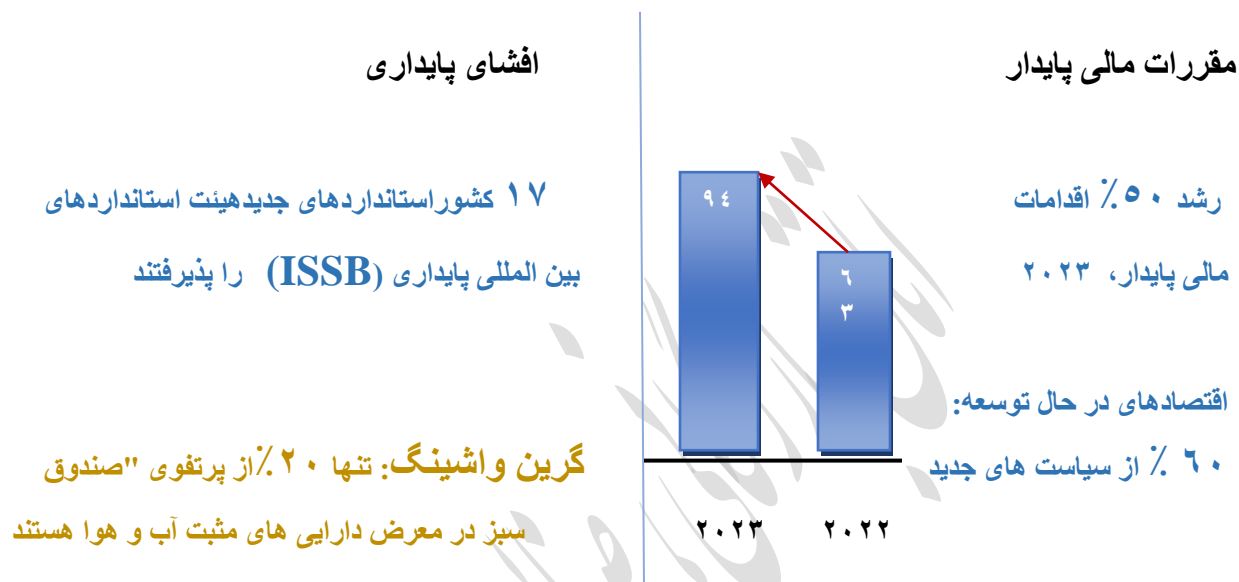
سرمایه گذاران نهادی بیشتری در مورد عملکرد پایداری در سال ۲۰۲۳ گزارش دادند

اما تنها ۱۷ مورد سرمایه گذاری در زمینه سرمایه گذاری در سوخت های فسیلی و انرژی های تجدید پذیر است

← مقررات و استانداردها در حال گسترش هستند.

گرین واشینگ همچنان یک چالش است.

سرمایه گذاران نهادی با سرعت کافی برای تغییر جهت سیدها حرکت نمی کنند. اکثر صندوق های گزارش دهی استراتژی هایی را برای مقابله با تغییرات اقلیمی تعیین کرده اند. با این حال، از هر سه نفر تنها یک نفر هدفی را برای واگذاری سوخت های فسیلی و سرمایه گذاری در انرژی های تجدیدپذیر تعیین کرده است.

دولت ها در اقتصادهای توسعه یافته و در حال توسعه سیاست گذاری مالی پایدار را تسریع می کنند. در سال ۲۰۲۳، ۳۵ اقتصاد تحت رديابی کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد، که بزرگترین بازارهای مالی جهان را پوشش می دهند، ۹۴ اقدام و ابتکار جدید را معرفی کردند که این رقم در سال ۲۰۲۲، ۶۳ بود. اقدامات سیاستی بیشتر مربوط به قوانین افشا، استراتژی های ملی جدید، چارچوب ها و دستورالعمل ها، و الزامات (مالی) بخش و محصول خاص بود.

کشورهای در حال توسعه به طور فزاینده ای در سیاست گذاری مالی پایدار فعال می شوند. آنها حدود ۶۰ درصد از اقدامات سیاستی جدید را در سال ۲۰۲۳ به خود اختصاص دادند. این اقدامات بیشتر در بزرگترین اقتصادهای در حال توسعه یا مراکز مالی متمرکز بود. کشورهای در حال توسعه به عنوان یک گروه همچنان با چالش‌هایی در فشارهای مالی پایدار مواجه هستند، همانطور که توسط جریان های سرمایه‌گذاری پایدار پایین به طور مداوم مشهود است.

استانداردهای بین المللی اثرات سرریز قابل توجهی خواهند داشت. استانداردهای افشای جدید صادر شده توسط هیئت استانداردهای بین المللی پایداری و اتحادیه اروپا بر شرکت های مستقر در خارج از بازارهای مالی اصلی که عمدتاً برای آنها توسعه یافته اند تأثیر می گذارد. شرکت‌هایی در کشورهای در حال توسعه که بخشی از زنجیره‌های تامین شرکت‌ها در آن بازارها هستند، با فشار بیشتری برای برآورده کردن استانداردهای پایداری بالاتر مواجه خواهند شد و ممکن است پذیرش آنها شرط لازم دسترسی به بازار باشد.

یک چالش کلیدی سیاست، اجتناب از گسترش مقاومت در برابر استراتژی‌های سرمایه‌گذاری پایدار در بازارهای مالی و - به طور گسترده‌تر - در برابر پایداری و الزامات افشا است. در ایالات متحده، ۱۷ ایالت قانونی را تصویب کرده اند که مدیران صندوق را از در نظر گرفتن عوامل محیطی، اجتماعی و حاکمیتی در تصمیمات سرمایه گذاری خود منع می کند یا ایالت ها را از قرارداد با مدیران دارایی که صنایع خاصی مانند سوخت های فسیلی را از سبد سهام خود حذف می کنند، منع می کند. برای شرکت‌های سراسر جهان، پیچیدگی و هزینه‌های انطباق مرتبط با گزارش‌دهی پایداری یک نگرانی رو به رشد است.

تسهیل سرمایه‌گذاری و دولت دیجیتال

تسهیل سرمایه‌گذاری به عنوان اولویت اصلی برای سیاست‌گذاران سرمایه‌گذاری در سراسر جهان ظاهر شده است. از زمان انتشار منوی اقدام جهانی کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل (UNCTAD) در زمینه تسهیل سرمایه‌گذاری در سال ۲۰۱۶، توافقنامه بین المللی در زمینه تسهیل سرمایه‌گذاری برای

توسعه مورد مذاکره قرار گرفته است، تسهیل به یک ستون اصلی در توافقنامه های تجاری و سرمایه گذاری منطقه ای و دوجانبه تبدیل شده است و تلاش های اجرایی ملی افزایش یافته است.

تسهیل کسب و کار و سرمایه گذاری هم برای توسعه بخش خصوصی و هم برای جذب سرمایه گذاری مستقیم خارجی در کشورهای در حال توسعه به اصل تبدیل شده است. تسهیل ایجاد و راه اندازی یک تجارت نه تنها باعث جذب سرمایه گذاران خارجی می شود، بلکه محیط کسب و کار را برای شرکت های محلی بهبود می بخشد و از رسمی شدن و رشد شرکت های خرد، کوچک و متوسط حمایت می کند.

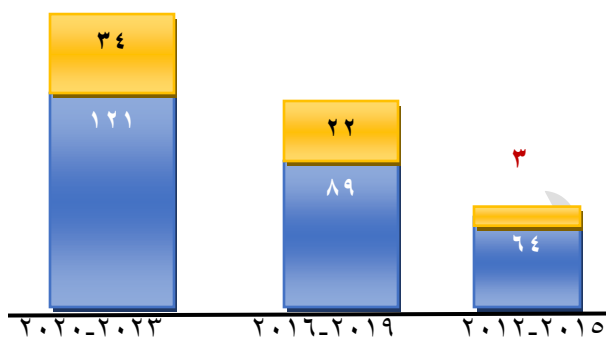
هسته اصلی تلاش های تسهیل کننده، ارائه اطلاعات، قوانین و مقررات شفاف و رویه های اداری ساده است. از آنجایی که این عناصر حول اطلاعات و رویه ها می چرخند، دیجیتالی سازی برای اجرای مؤثر آنها نقش اساسی دارد.

بنابراین تسهیل تجارت و سرمایه گذاری منجر به موجی از ابتکارات دولتی دیجیتال، از جمله پورتال های اطلاعاتی و پنجره های تک آنلاین شده است. چنین ابتکاراتی اکنون سهم قابل توجهی از اقدامات سیاست سرمایه گذاری ملی را تشکیل می دهد که توسط کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد نظارت می شود. قراردادهای سرمایه گذاری بین المللی مدرن نیز به طور فزاینده ای دیجیتالی شدن را برای اجرای تعهدات تشویق می کنند.

اقدامات سیاست تسهیل سرمایه گذاری به

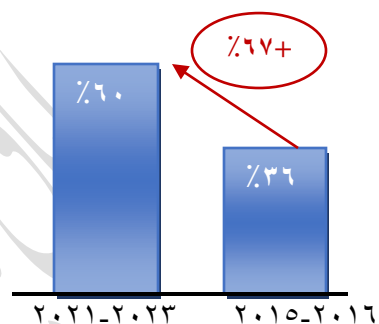
طور فزاینده ای دیجیتالی می شود

دیجیتالی ■ غیر دیجیتالی ■

بیشتر قراردادهای سرمایه گذاری

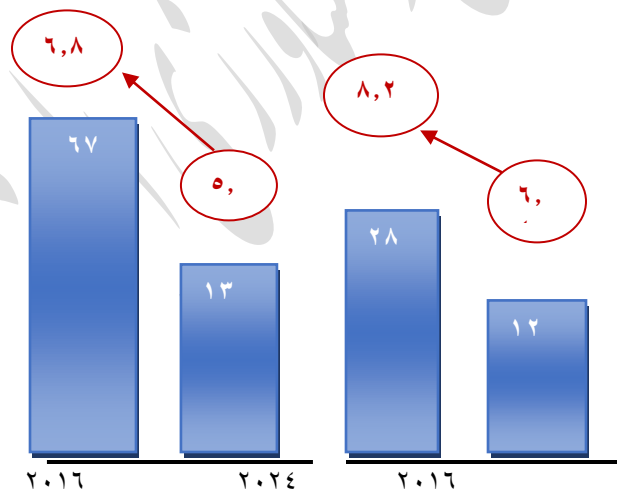
دیجیتالی شدن را تشویق می کند

تعداد و کیفیت پورتال های تسهیل سرمایه گذاری در حال افزایش است

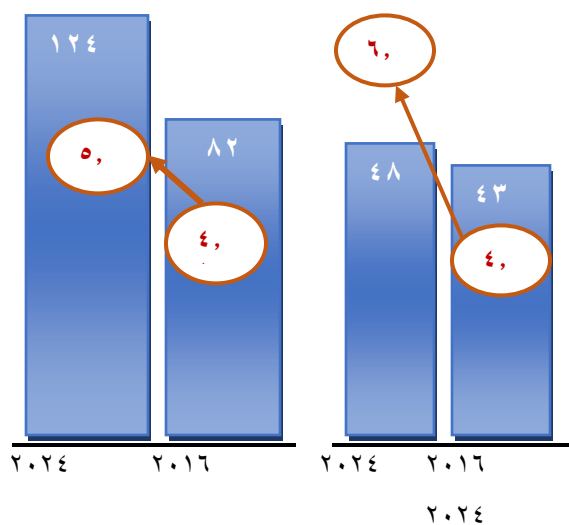
پنجره های واحد

تعداد ■ کیفیت (۱-۱۰) ○

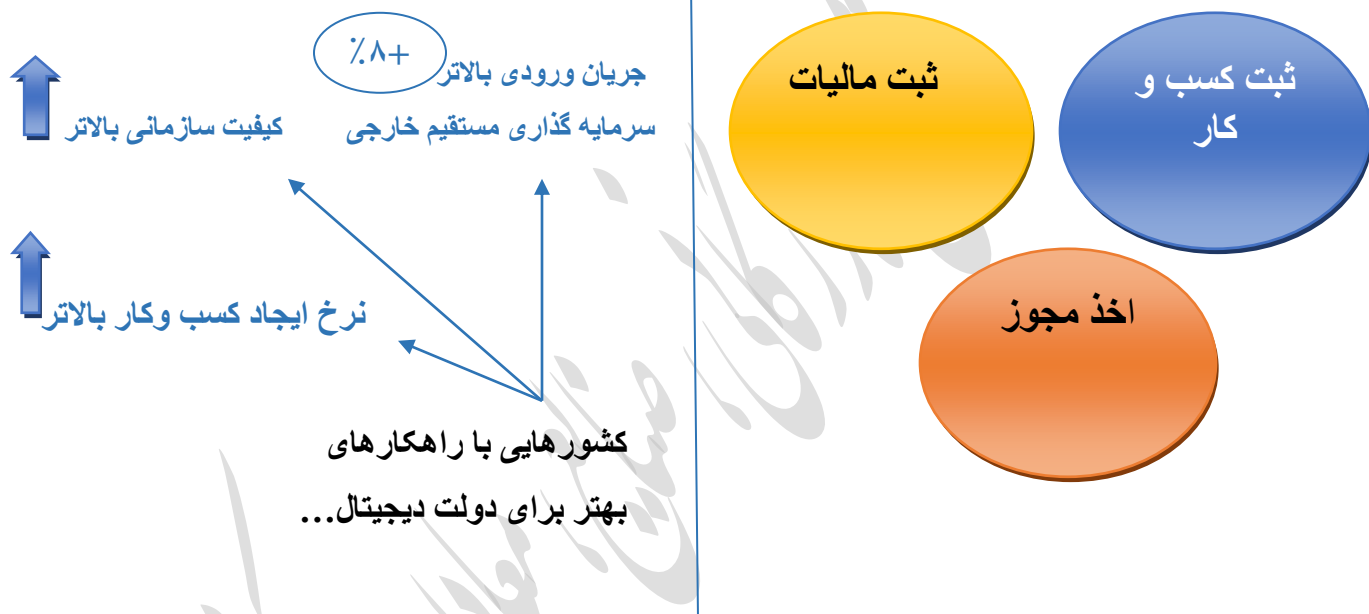

پورتال های اطلاعاتی

تعداد ■ کیفیت (۱-۱۰) ○

دیجیتالی شدن مزایای گسترده ای دارد

سه سرویس برتر تجاری ارائه شده
به صورت آنلاین

تعداد ابزارهای تسهیل دیجیتال در سال های اخیر به طور قابل توجهی افزایش یافته است و کیفیت آنها بهبود یافته است. داده های کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد نشان می دهد که تعداد پورتال های اطلاعاتی دولتی ملی برای ثبت کسب و کار و سرمایه گذار در کشورهای در حال توسعه از ۸۲ در سال ۲۰۱۶ به ۱۲۴ افزایش یافته است. در کشورهای توسعه یافته از ۴۳ به ۴۸ افزایش یافته است. در کشورهای در حال توسعه، تعداد پنجره های واحد آنلاین - که امکان انجام چندین روش آنلاین را فراهم می کنند - در همان دوره از ۱۳ به ۶۷ و در کشورهای توسعه یافته از ۱۲ به ۲۸ افزایش یافت. کیفیت پورتال ها نیز بهبود یافته است، به طوری که برخی در کشورهای کمتر توسعه یافته با کشورهای توسعه یافته رقابت می کنند که نشان می دهد فرصت های جهشی وجود دارد.

چالش‌ها در ساخت، حفظ و ارتقای پلتفرم‌های دیجیتال باقی مانده است. علیرغم پیشرفت، مسائلی مانند اطلاعات قدیمی، بسته شدن پورتال و "نمایش پنجره واحد" همچنان پابرجاست. به روز رسانی مداوم، مالکیت روشن و منابع کافی برای موفقیت بلندمدت پلتفرم‌های تسهیل دیجیتال ضروری است. حمایت فنی برای کشورهای در حال توسعه مهم است. پورتال‌های دارای بالاترین امتیاز در کشورهای کمتر توسعه یافته اغلب از طریق کمک‌های توسعه ایجاد می‌شوند.

ابزارهای دولتی دیجیتال می‌توانند تأثیر مثبتی بر جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی داشته باشند. به‌طور متوسط، به ازای هر امتیاز اضافی در کیفیت پورتال‌های تسهیل تجارت دیجیتال و سرمایه‌گذاری (در روش شناسی رتبه‌بندی کنفرانس سازمان ملل متحد در تجارت و توسعه ابتکار ثبت جهانی سازمان)، کشورهای در حال توسعه حدود ۸ درصد سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی بیشتری کسب می‌کنند. این اثر خودکار نیست؛ این بخشی از تأثیر بهبود فضای سرمایه‌گذاری گسترده تر است.

تجارت دیجیتال و تسهیل سرمایه‌گذاری نیز رسمی شدن و فراگیری را افزایش می‌دهد. کشورهای که پنجره‌های واحد دیجیتال را اجرا می‌کنند، شاهد افزایش قابل توجهی در ثبت کسب و کارهای کوچک هستند. بسیاری از کسب‌وکارهای جدید توسط زنان، کارآفرینان جوان و جمعیت‌های خارج از مراکز شهری ایجاد می‌شوند، که نشان می‌دهد پلتفرم‌ها دسترسی به خدمات را حتی در کشورهای با شکاف دیجیتال قابل توجهی بهبود می‌بخشند.

دولت‌ها باید رویکردی جامع برای تسهیل سرمایه‌گذاری دیجیتال اتخاذ کنند و از فرآیندهای اختصاصی برای رویه‌های سرمایه‌گذاری اجتناب کنند. ادغام تدریجی همه رویه‌های اجباری برای تأسیس کسب‌وکار، مانند ثبت کسب‌وکار، مالیات و تأمین اجتماعی، و مجوزهای بهره‌برداری، کمک می‌کند تا صرفه جویی در مقیاس و دامنه

بدست آید و اطمینان حاصل شود که منافع به همه شرکت‌ها اعم از خارجی و داخلی، بزرگ و کوچک تعمیم می‌یابد.

تجارت دیجیتال و تسهیل سرمایه‌گذاری می‌تواند گامی برای اجرای گسترده‌تر دولت دیجیتال باشد. از آنجایی که طرح عمده راه‌حل‌های دولت دیجیتال اساساً در بسیاری از انواع خدمات یکسان است، پلتفرم‌ها به تدریج می‌توانند فراتر از رویه‌های اجباری اصلی برای ورود سرمایه‌گذاران و ایجاد کسب‌وکار گسترش یابند. سایر رویه‌های اداری مؤثر بر عملیات تجاری ممکن است خاص بخش باشد یا حوزه‌های سیاست‌گذاری از محیط‌زیست گرفته تا بهداشت و ایمنی، کار و مسائل اجتماعی را پوشش دهند.

تسهیل کسب و کار و سرمایه‌گذاری یک راه از پایین به بالا برای توسعه دولت دیجیتال فراهم می‌کند. چنین رویکردی، با خدمات اساسی برای تجارت شروع شده - معمولاً اولین خدمات دولتی که دیجیتالی می‌شوند - و به تدریج به حوزه‌های سیاستی مجاور گسترش می‌یابد که می‌تواند در یک یا تعداد بسیار کمی از نهادهای بخش عمومی آغاز شود، لزوماً به مداخلات قانونی عمده بستگی ندارد، نسبتاً هزینه کم، و ارزش فوری برای کاربران و پتانسیل درآمدزایی برای دولت می‌افزاید.

چنین رویکردی از پایین به بالا یک مسیر مکمل ارزشمند برای کشورهای در حال توسعه فراهم می‌کند. رهنمودهای رایج در مورد اجرای دولت دیجیتال، رویکردی از بالا به پایین بر اساس یک استراتژی ملی و حمایت شده توسط یک مرجع دولتی دیجیتال را ترجیح می‌دهد. اگرچه هدایت مرکزی برای فشار دادن به قوانین توانمند، حمایت از بودجه و مشارکت ذینفعان ضروری است، اما می‌تواند منجر به برنامه‌های طولانی و پیچیده‌ای شود که اغلب برای کشورهای در حال توسعه بسیار پرهزینه هستند. پنجره‌های واحد آنلاین برای کسب و کارها

و سرمایه گذاران می توانند به سرعت و ارزان ارزش افزوده و به تدریج پوشش خدمات و موسسات را گسترش دهند.

اجرای گسترده تر دولت دیجیتال یک مکمل طبیعی برای سیاست سرمایه گذاری است. اطلاعات آنلاین و فرآیندهای کارآمد به تنهایی نمی توانند تغییرات اساسی در پتانسیل سرمایه گذاری که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه مورد نیاز است، ایجاد کنند. بررسی‌ها از سرمایه‌گذاران و آژانس‌های تشویق سرمایه‌گذاری همواره نشان می‌دهد که ضعف در حاکمیت و نهادها از مهم‌ترین چالش‌های جذب سرمایه‌گذاری خارجی است. دولت دیجیتال با افزایش شفافیت، بهبود کارایی و کاهش فساد، به رفع این نقاط ضعف و حمایت از سرمایه گذاری برای اهداف توسعه پایدار کمک می‌کند.

ابزارهای دیجیتال برای تسهیل کسب و کار و سرمایه گذاری که در پلتفرم دولت دیجیتال کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد (UNCTAD) گنجانده شده است در بیش از ۶۰ کشور عملیاتی هستند. با نگاهی به آینده، آنکتاد UNCTAD به حمایت از کشورهای در حال توسعه ادامه خواهد داد و - با همکاری سایر سازمان های بین المللی - به دنبال فرصت هایی برای به حداکثر رساندن مزایای دولت دیجیتال برای ترویج سرمایه گذاری در توسعه پایدار و فراگیر خواهد بود.

جدول پیوست

جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی

(میلیاردها دلار)

منطقه	جریان ورودی (FDI)			جریان خروجی (FDI)		
	۲۰۲۳	۲۰۲۲	۲۰۲۱	۲۰۲۳	۲۰۲۲	۲۰۲۱
جهان	۶۲۲	۳۵۶	۳۳۲	۸۸۲	۵۷۵	۵۵۱
اقتصادهای توسعه یافته	۷۳۲	۴۲۶	۴۶۴	۱۳۷۶	۱۰۲۳	۱۰۵۹
اروپا	۱۷۹	۱۰۶-	۱۶	۷۰۶	۲۱۷	۳۲۸
اتحادیه اروپا	۲۶۷	۸۵-	۵۹	۶۲۰	۱۷۰	۱۸۳
اروپای دیگر	۸۸-	۲۱-	۴۲-	۸۶	۴۷	۱۴۵
آمریکای شمالی	۴۵۰	۳۷۹	۳۶۱	۳۸۳	۴۴۹	۴۹۴
سایر اقتصادهای توسعه یافته	۱۰۳	۱۵۴	۸۷	۲۸۷	۳۵۷	۲۳۸
اقتصادهای در حال توسعه	۸۹۰	۹۳۰	۸۶۷	۵۰۶	۵۵۲	۴۹۱
آفریقا	۸۲	۵۴	۵۳	۵	۹	۰,۱
آسیا	۶۶۷	۶۷۸	۶۲۱	۴۵۸	۴۷۱	۴۴۰
آسیای مرکزی	۷	۱۰	۷	۲	۲-	۱
آسیای شرقی	۳۳۴	۳۱۵	۲۸۶	۲۹۰	۲۸۶	۲۷۹
آسیای جنوبی	۵۳	۵۸	۳۶	۱۸	۱۶	۱۴
جنوب شرقی آسیا	۲۰۸	۲۲۳	۲۲۶	۹۱	۸۳	۸۹
غرب آسیا	۶۴	۷۲	۶۵	۵۸	۸۷	۵۹
آمریکای لاتین و دریای کارائیب	۱۴۰	۱۹۶	۱۹۳	۴۱	۶۹	۵۰
اقیانوسیه	۱,۳	۱,۴	۰,۵	۱,۸	۲,۶	۰,۷

۱,۲	۱,۴	-۰,۴	۳۱	۲۷	۲۹	کشورهای کمتر توسعه یافته
۳,۵	-۱,۸	۲,۰	۲۴	۲۴	۲۰	کشورهای توسعه یافته محصور در خشکی
۱,۸	۱,۷	۱,۱	۸	۷	۶	کشورهای در حال توسعه جزیره ای کوچک
یادداشت: درصد جریان سرمایه گذاری مستقیم خارجی در جهان						
۶۸,۳	۶۵,۰	۷۳,۱	۳۴,۹	۳۱,۴	۴۵,۱	اقتصادهای توسعه یافته
۲۱,۱	۱۳,۸	۳۷,۵	۱,۲	-۷,۸	۱۱,۰	اروپا
۱۱,۸	۱۰,۸	۳۲,۹	۴,۴	-۶,۳	۱۶,۴	اتحادیه اروپا
۹,۴	۳,۰	۴,۶	-۳,۲	-۱,۶	-۵,۴	اروپای دیگر
۳۱,۹	۲۸,۵	۲۰,۴	۲۷,۱	۲۷,۹	۲۷,۷	آمریکای شمالی
۱۵,۳	۲۲,۷	۱۵,۲	۶,۵	۱۱,۳	۶,۴	سایر کشورهای توسعه یافته
۳۱,۷	۳۵,۰	۲۶,۹	۶۵,۱	۶۸,۶	۵۴,۹	اقتصادهای در حال توسعه
۰,۰۰۴	۰,۶	۰,۳	۴,۰	۴,۰	۵,۱	آفریقا
۲۸,۴	۲۹,۹	۲۴,۳	۴۶,۶	۵۰,۰	۴۱,۱	آسیا
۰,۱	-۰,۱	۰,۱	۰,۶	۰,۸	۰,۴	آسیای مرکزی
۱۸,۰	۱۸,۲	۱۵,۴	۲۱,۵	۲۳,۲	۲۰,۶	آسیای شرقی
۰,۹	۱,۰	۰,۹	۲,۷	۴,۲	۳,۲	آسیای جنوبی
۵,۷	۵,۳	۴,۸	۱۷,۰	۱۶,۴	۱۲,۹	جنوب شرقی آسیا
۳,۸	۵,۵	۳,۱	۴,۹	۵,۳	۴,۰	غرب آسیا
۳,۲	۴,۴	۲,۲	۱۴,۵	۱۴,۴	۸,۶	آمریکای لاتین و دریای کارائیب
۰,۰۵	۰,۲	۰,۱	۰,۰۳	۰,۱	۰,۱	اقیانوسیه
۰,۱	۰,۱	-۰,۰۲	۲,۴	۲,۰	۱,۸	کشورهای کمتر

						توسعه یافته
۰,۲	-۰,۱	۰,۱	۱,۸	۱,۷	۱,۲	کشورهای توسعه یافته محصور در خشکی
۰,۱	۰,۱	۰,۱	۰,۶	۰,۵	۰,۴	کشورهای در حال توسعه جزیره ای کوچک

منبع : آنکتاد، پایگاه داده سرمایه گذاری مستقیم خارجی / شرکت های چند ملیتی
www.unctad.org/fdistatistics